

Förordning om ändring i efterlysningskungörelsen (1969:293);

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver i fråga om efterlysningskungörelsen (1969:293)¹
dels att 3 § ska upphävas,
dels att 2, 6, 7, 9 och 12–14 §§ ska ha följande lydelse.

2 §² Efterlysningar verkställs genom att uppgifter förs in i ett register över efterlysta personer som Polismyndigheten för med hjälp av automatiserad behandling (efterlysningsregistret).

I lagen (2000:344) om Schengens informationssystem finns också bestämmelser om efterlysning.

6 §³ Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, åklagare eller Kriminalvården beslutar om efterlysning. Andra myndigheter kan göra framställning om efterlysning till Polismyndigheten.

Polismyndigheten beslutar om efterlysning på begäran av en utländsk myndighet.

Av ett beslut om efterlysning ska det framgå om den efterlyste ska omhändertas vid anträffandet.

7 §⁴ En framställning om efterlysning eller om att ett beslut om efterlysning ska verkställas görs till Polismyndigheten.

Framställningen ska innehålla uppgifter om den som efterlysningen avser, om anledningen till efterlysningen och om den åtgärd som ska vidtas när han eller hon anträffas. De handlingar som behövs för Polismyndighetens handläggning av ärendet ska bifogas framställningen.

9 §⁵ När den efterlyste har anträffats eller efterlysningen av något annat skäl inte längre behövs ska den genast återkallas. Återkallelse sker genom att Polismyndigheten tar bort uppgifterna ur efterlysningsregistret.

En myndighet eller åklagare som har beslutat om, eller begärt, en efterlysning enligt denna förordning ska genast underrätta Polismyndigheten när den efterlyste har anträffats eller efterlysningen av något annat skäl inte längre behövs.

¹ Senaste lydelse av 3 § 1982:227.

² Senaste lydelse 2005:989. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

³ Senaste lydelse 2005:989.

⁴ Senaste lydelse 1982:227.

⁵ Senaste lydelse 2005:989. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

12 §⁶ En efterlysning som inte avser en försvunnen person eller en person som ska omhändertas vid anträffandet gäller högst ett år, om inte ett nytt beslut om efterlysning har meddelats dessförinnan. Polismyndigheten ska ta bort efterlysningar som av det skälet har upphört att gälla ur efterlysningsregistret.

13 § Polismyndigheten beslutar efter framställning om efterlysning i utlandet.

13 a §⁷ För passhinderundersökning får efterlysningsregistret även innehålla uppgifter om personer som

1. är underkastade övervakning enligt 24 kap. 4 § rättegångsbalken, reseförbud eller anmälningsskyldighet enligt 25 kap. 1 § samma balk,

2. är ålagda att lämna ifrån sig sitt pass enligt 2 kap. 12 § eller 6 kap. 6 § konkurslagen (1987:672), eller

3. det har meddelats förbud att utfärda pass för enligt bestämmelserna i 1 eller 2.

14 § Polismyndigheten får meddela närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)

⁶ Senaste lydelse 1982:227.

⁷ Senaste lydelse 2011:968. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.